Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26897
Copyright: Admont, Benediktinerstift

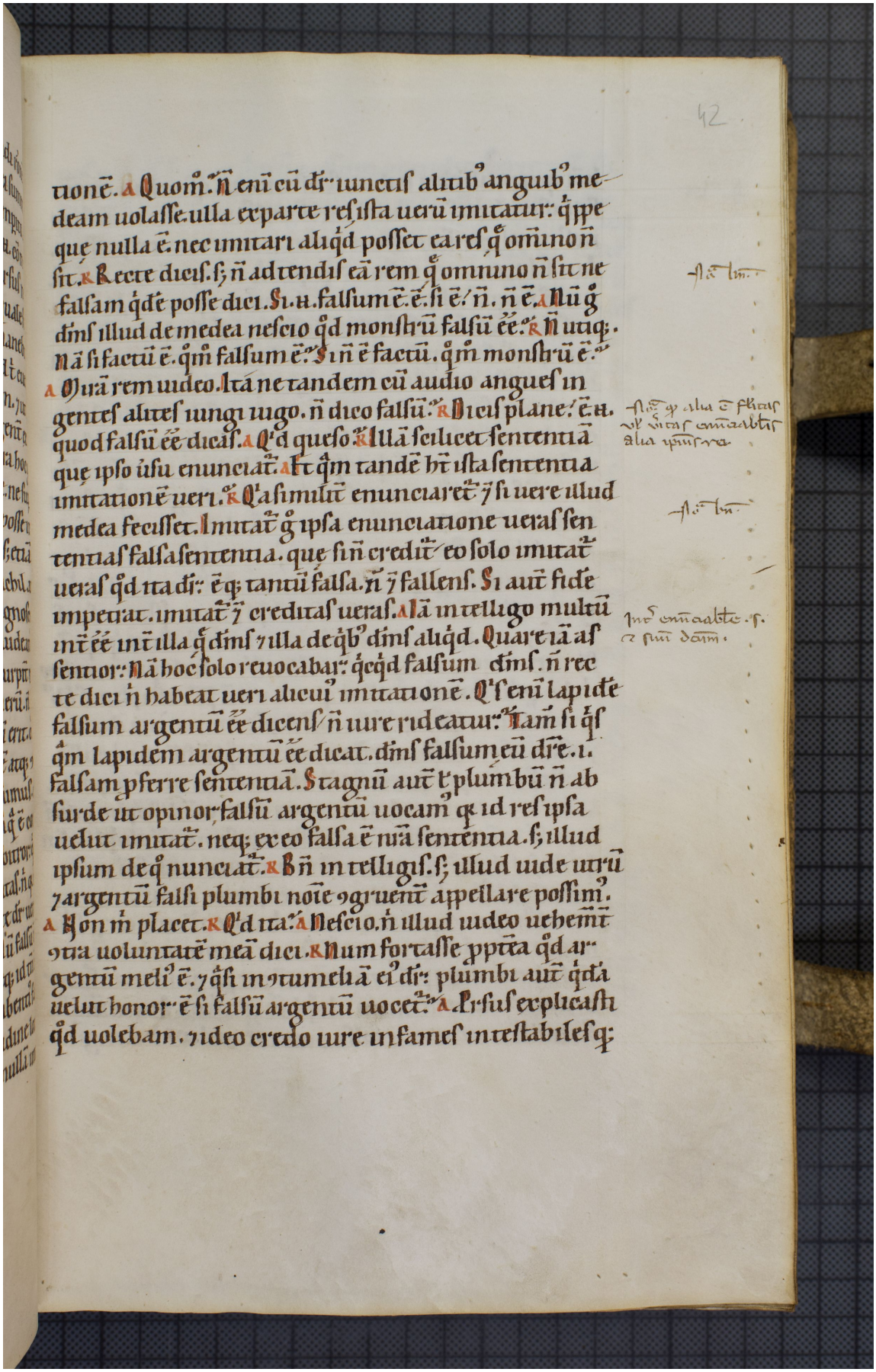

42

tionē. A Quom. ñ enī cū dr̄ iuncti alitū anguib me
deam uolasse. ulla ex parte resista uerū imitatur: q̄ppe
que nulla ē. nec imitari aliq̄d posset ea res q̄ omino ñ
sit. R Recte dicis. s; ñ adtendis eā rem q̄ omnino ñ sit ne
falsam q̄dē posse dici. S. i. u. falsum ē. ē. si ē. ñ. ñ ē. A Nū g
dms illud de medea nescio q̄d monstrū falsū ēē. R ñ utiq;.
nā si factū ē. q̄m falsum ē. S. i ñ ē factū. q̄m monstrū ē.
A Quā rem uideo. Ita ne tandem cū audio angues in
gentes alites iungi iugo. ñ dico falsū. R Dicis plane. ē. u.
quod falsū ēē dicas. A Q'd queso. R Illā scilicet sententiā
que ipso usu enunciat. A Et q̄m tandē hī ista sententia
imitationē ueri. R Q'a simulū enunciaret. si uere illud
medea fecisset. Imitat g ipsa enunciatione ueras sen
tentias falsa sententia. que si ñ credit eo solo imitat
ueras q̄d ita dr̄: ē q; tantū falsa. ñ fallens. S. i aut fide
impetrat. imitat. creditas ueras. A Iā intelligo multū
int ēē int illa q̄ dms. illa de q̄b dms aliq̄d. Quare iā as
sentior: nā hoc solo reuocabat: q̄ q̄d falsum dms. ñ rec
te dici. ñ habeat ueri alicui imitationē. Q'si enī lapidē
falsum argentū ēē dicens. ñ iure ridetur: tam si q̄s
q̄m lapidem argentū ēē dicat. dms falsum eū dr̄e. i.
falsam pferre sententiā. S tagnū aut t plumbū ñ ab
surde ut opinor falsū argentū uocam. q̄ id res ipsa
uelut imitat. neq; ex eo falsa ē nā sententia. s; illud
ipsum de q̄ nunciat. R B ñ intelligis. s; illud uide utrū
argentū falsi plumbi noīe congruent appellare possim.
A Non m placet. R Q'd ita. A Nescio. ñ illud uideo uehemēt
ita uoluntatē meā dici. R Num fortasse ppter q̄d ar
gentū meli ē. q̄si in tumeliā ei dr̄: plumbi aut q̄dā
uelut honor ē si falsū argentū uocet. A Prius explicasti
q̄d uolebam. ideo credo iure infames intestabiles q;